

ובא ראה, בשעה שאדם מראה למיטה בדרכו ישירה כמו שהוא, שופעת ויזואת ושוררה עליו רוח קדושה עליונה. ובשעה שהוא מראה מעשה למיטה בדרכו עצמה, שאינה דרך ישירה, אז שופעת ויזואת ושוררה עליו רוח אחרת, שלא אירכה, שפסטה את האדם לצד רע. מי מושך עליו אותה הרוח? הוּא אומר, אותו מעשה שהראה בצד אחר.

ברחוב (משליל לא) דרשה צמר ופשתים. דרשה, מהו דרשה? שמקשת ודורך על צמר ופשתים, מי שמחבר אותם באחד. ואם אמר לך באיכות מפר? הרי פרשו. אבל שם הוא אותו לבוש בתקינו, בהשלמת המעשה פראוי.

(זח) עוד, דרשה צמר ופשתים - לעשות נקמה במישמחבר אותם יחד. אבל מתי שוריה? בשעה שהוא בא בשלוםות, שפתחו ופהعش בחוץ פפה. ואציגית, הרי באני ששם באותו הפלל של השלמות נמצא, ולא עוזה דבר. אבל בשעה שלא נמצא בשלוםות, מי שבא לחרם ייחד, מעורר עליו רוח שאינה צריכה.

מי מוכים דבר זה? קין והבל מוכחים, זהה בא מצד אחד, וזה בא מצד אחר, ומשום כך איןנו צריכים לחברים ייחד. (מי מוכי דבר זה?) קין והבל מוכחים ורקבנו של קין התרחק מלפני קרבנו של הבל. ועל כן, ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עלייך. לא עלה עלייך סתום, לא יעלה עלייך רוח אחרת לשולט בך. ואירועיך לו לאדם להראות מעשה בשר כמו שראי, ובאותו מעשה שוריה עליו רוח קדושה, רוח עליונה, להתקדש בו. בא

עובדא שרי עלייה רוח קדישא, רוח עלאה, לאתקדשა ביה, אתה

וְתָא חִזֵּי, בְּשֻׁעַתָּא דְּבָר נֶשׁ אֲחִזֵּי עֹזֶבֶד אֶלְמַפָּא בָּאֶרֶחֶת מִישָׁר, בְּמַה דָּאֶצְטְּרִיךְ, נֶגֶד וְנֶפֶיק וְשָׂרִיא עַלְוי רוח קדישא עלאה. וּבְשֻׁעַתָּא דָאַיהוּ אֲחִזֵּי עֹזֶבֶד אֶלְמַפָּא בָּאֶוְרֶחֶת עַקְיִמָּא, הַלִּית אִיהוּ אֲוֹרֶחֶת מִישָׁר, בְּדַיִן נֶגֶד וְנֶפֶיק וְשָׂרִיא עַלְוי רוח אַחֲרָא, דָלָא אֶצְטְּרִיךְ, דְּסַטִּי לִיה לְבָר נֶשׁ לְסַטֵּר בִּישָׁ. מִאן מְשִׁיךְ עַלְיהָ הַהְוָא רוחא. הַרְוִי אוֹמֵר, הַהְוָא עֹזֶבֶד אֶלְמַפָּא בָּסְטָר

אַחֲרָא.

ברחיב (משליל לא) דרשה צמר ופשתים. דרשה, מהו דרשה? דרשה צמר ופשתים, מאן דמחבר לוֹן בחדא, וαι תימא באיכות אמאו שרי. הָא אוּקִימָה. אבל הטע הוא הוהיא לבוש בתקינו, באשלמות עובדא בדקא חזי.

(ג' אורא) הָא, דרשה צמר ופשתים, למעבד נוקמא במאן דמחבר לוֹן בחדא. אבל אימאי שרי. בשותה דאיהו באשלמותא, דכתייב, ותעש בחוץ בפיה. ואציגית, הָא אוּקִימָה דהטע בההוא כלא דשלימותא אשתקה, ולא עbid מדוי. אבל בשותה דלא אשתקה בשלימותא, מאן דאתמי להברא לוֹן בחדא.

אתער עליה רוחא דלא אצטريك. מלה דא מאן אוכחה. קין והבל אוכחן. דדא אתי מפטרא חד, ודא אתי מפטרא אחרא. ובגין כה לא לבעי לוֹן להברא לוֹן בחדא. (ס'א לג' מלה דא פאן אוּת. קין והבל אוכחו) ורקרבנא דקינן, אתרחיק מקמי קרבנא דהבל.

על דא ויבגד כלאים שעטנו לא יעלה עלייך. לא יעלה עלייך סתום, לא ישלטתך. ואצטريك ליה לבר נש לאחיזאה עובדא דכשרא כמה דיאיות, וכשהוא עובדא שרי עלייה רוח קדישא, רוח עלאה,